

Leto prolazi i dolazi vreme koje mnogi pravi nautičari priželjkuju, baš kao kada usred zime čekamo proleće. Nema gužve na plovnom putu i na sidrištima, a u marinama opuštena atmosfera. Jedriličari imaju vetra koliko im srce želi i niko nikom ne smeta. Ipak jesen je i vreme kada često zabasamo u kišu ili, što je još gore, u maglu.

Bliski susreti sa drugim plovilima u magli mogu biti jako rizični, posebno kada se nađete na plovnim putevima velikih brodova ili ogromnih sastava barži. U takvim situacijama smo, najčešće bez razloga, strašno ljuti na kapetane ovih plovila. Kad kasnije shvatimo da kapetan u situaciji kad nas ugleda na 30 metara od svog pramca zaista nema šta da preduzme, sem da navija da što pre pobegneme nazad u maglu.

Nešto manja opasnost su ribari koje lakše izbegnemo, ako smo dovoljno oprezni i ne previše brzi. Panjevi, burići, granje i ostali poluplovni objekti su priča za sebe. Zato moramo paziti sami na sebe!

Bez obzira imate li radar, a najverovatnije nemate, pažljivo i polako plovite, i stalno se oglašavate sirenom i svetlima.

Radio stanica na brodu je u ovakvim situacijama od neprocenjive važnosti. Da smo čuli predhodnu najavu kapetana koji gura barže gde se nalazi i na kom kilometru ima nameru da sidri ili da manevriše sigurno se nebi iznenadili kad ga ugledamo. Još da smo mu javili gde se mi nalazimo susret bi bio daleko bezbedniji.

Ako imate stanicu na brodu slobodno se najavite na 16-om kanalu. Recite na pr.: „Brodić POPAJ izlazi iz bežanijskog rukavca na trećem kilometru reke Save i plovi nizvodno brzinom od 9 km/h. Upozorenje svim plovilima. Skiper vas pozdravlja, i nadamo se, mimoilazi vas.“